

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 10C/151/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213269
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gindlová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6412213269.6

Rozhodnutie

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Gindlovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, Bratislava, zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421, Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Súd odporckyni náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 125,- € z titulu majetkovej škody a sumu 385,- € z titulu nemajetkovej ujmy a náhradu trov konania. V návrhu uviedol, že ako oprávnený subjekt navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre vymozenie svojej pohľadávky voči povinnému Silvia Menyhartová, nar. 09.03.1976, ktorá mu voči nej vznikla zo zmluvy o úvere č. 603700267. Súdny exekútor požiadal tunajší súd ako exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Povinnosťou exekučného súdu bolo rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní od jej doručenia súdu. Exekučný súd rozhodol o žiadosti až dňa 27.05.2011 (omeškanie viac ako 7 mesiacov). K rozhodnutiu o žiadosti tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby. Nesprávnym úradným postupom exekučného súdu bola žalobcovi spôsobená majetková škoda a aj nemajetková ujma. Nesprávny úradný postup spočíva v nevydaní rozhodnutia exekučného súdu v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov. Exekučný súd postupoval nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Navrhovateľ si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda pritom predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených so správou pohľadávky pomocou informačného systému - 70,- €, udržiavanie a správa informačného systému - 40,- € a administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, vyhotovovaním urgencií, poštových a telekomunikačných výdajov - 15,- €. Samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, a preto si žalobca uplatnil aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Nesprávny úradný postup exekučného súdu je dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie nútenej vymožitelnosti majetkového práva žalobcu. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma žalobca ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva, vyvolala u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Vytvorenie absolútnej

nemožnosti súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Nemajetková ujma, ktorú si navrhovateľ uplatnil pozostávala z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, t.j. cca 660,- € (t.j. 55,- € za mesiac).

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu uviedla, že s ním nesúhlasí a žiadala ho v celom rozsahu ako neopodstatnený zamietnuť. Vo vyjadrení uviedla, že z návrhu navrhovateľa nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Navrhovateľ pritom neuviedol, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytoční prietahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. Ďalej odporkyňa poukázala na to, že navrhovateľ si uplatnil nárok na súde predčasne, pretože podľa príslušných ustanovení zák. č. 514/2003 Z.z. sa poškodený môže domáhať práva na náhradu škody na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Navrhovateľ neposkytol odporcovi žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, preto odporca nepovažuje jeho nárok za predbežne prerokovaný. V ďalšom odporkyňa poukázala na to, že prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli sudy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Poukázala na judikatúru Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 16/02, z ktorého vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je kompetentný preskúmať len ústavný súd. S poukazom na ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 (v znení účinnom od 01.01.2003) odporca uviedol, že navrhovateľ nepreukázal, že by podal sťažnosť na prietahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie ESLP alebo Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Nie je tak preukázaný nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v existencii prietahov. Odporkyňa ďalej uviedla, že navrhovateľ ďalej nepreukázal vznik a ani výšku materiálnej škody a nepreukázal ani vznik nemajetkovej ujmy a ani to, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením, a preto by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Napokon odporkyňa poukázala na aspekt dobrých mravov. Podľa odporcu je navrhovateľ vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Pokiaľ si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, ktorá mu mala vzniknúť práve pri jeho spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite, považuje odporkyňa jeho postup za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi.

Tunajší súd rozhodol vo veci rozsudkom sp. zn. 10C/151/2012-67 zo dňa 11.02.2015, ktorý bol na základe odvolania navrhovateľa uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 43Co/323/2015-128 zo dňa 02.07.2015 zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. V súlade so závermi odvolacieho súdu súd vyhotovil písomne uznesenie, ktorým nepovolil návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd ako aj do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.12.2015.

Súd vo veci nariadil opätovne pojednávanie, na ktoré sa účastníci a ich zástupcovia nedostavili. Odporkyňa svoju neúčast' ospravedlnila s tým, že súhlasila, aby súd konal a rozhodol v jej neprítomnosti. Navrhovateľ mailovým podaním doručeným súdu dňa 29.01.2016 žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania a súčasne navrhol prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd ako aj do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach. Súd žiadosť navrhovateľa na zrušenie termínu pojednávania neakceptoval, o jeho návrhu na prerušenie konania rozhodol tak, že jeho návrh zamietol, nakoľko súd

navrhovateľom uvádzané skutočnosti nepovažoval za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania či dokonca pre jeho zrušenie. Z uvedeného dôvodu súd prejednal vec postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to písomných podaní účastníkov konania a spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom spis. zn. 9Er/739/2011 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Dňa 20.05.2011 podal navrhovateľ ako oprávnený návrh na vykonanie exekúcie na Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislave. Domáhal sa vymoženia pohľadávky na podklade exekučného titulu Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu voči povinnej Silvii Menyhartovej. Vymáhaná pohľadávka mala vzniknúť zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi oprávneným a povinným. Exekučné konanie bolo vedené u súdneho exekútora pod spis. zn. EX 5698/11 a na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod spis. zn. 9Er/739/2011. Exekútor požiadal tunajší súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 20.05.2011. Exekučný súd vydal dňa 27.05.2011 pre súdneho exekútora poverenie č. 5613 040066.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.05.2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 3 ods.1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (v znení do 31.12.2012; ďalej len „zákon“) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 3 ods.1 písm. d) zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2013 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov

vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a), b), c), d) zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Keďže jednou z podmienok konania o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom, je predbežné prerokovanie na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 15 zákona, súd sa predbežne zaoberal touto otázkou. Z podania samotného odporcu súd zistil, že navrhovateľ podal svoju žiadosť na prerokovanie 23.04.2012, návrh na súd podal dňa 27.09.2012. Je síce pravdou, že navrhovateľ podal návrh na súd skôr ako uplynula lehota 6 mesiacov od prijatia jeho písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody ministerstvom, teda v čase začatia konania nebola splnená podmienka na podanie žaloby, keďže od prijatia žiadosti ministerstvom do podania žaloby neuplynula lehota 6 mesiacov. Ministerstvo však nárok navrhovateľa do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti neuspokojilo a táto lehota uplynula skôr, než súd vo veci rozhodol, preto súd túto námietku odporcu o nesplnení podmienky predbežného prerokovania nároku vyhodnotil ako nedôvodnú.

Z obsahu podania navrhovateľa súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľa je uplatnený pre nesprávny úradný postup - prietahy v exekučnom konaní. Dôvodom, ktorým navrhovateľ odôvodňoval nesprávnosť úradného postupu tunajšieho súdu bolo nedodržanie 15-dňovej lehoty podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Nesprávny úradný postup v tomto prípade mal predstavovať porušenie povinnosti súdu urobiť úkon v zákonom stanovenej lehote, resp. zbytočné prietahy v konaní. Preštudovaním pripojeného exekučného spisu súd konštatuje, že nemal preukázané, že by postupom tunajšieho súdu v exekučnom konaní sp. zn. 9Er/739/2011 došlo k nesprávnemu úradnému postupu. V danom prípade súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora v zákonom určenej 15-dňovej lehote, keď písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 27.05.2011, pričom súdny exekútor podal opravenú (doplnenú) žiadosť o udelenie poverenie na exekučný súd dňa 20.05.2011. Preto nemožno v danom prípade hovoriť o pochybení exekučného súdu z dôvodu nevydania poverenia pre súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Súd záverom len okrajovo poukazuje na tú skutočnosť, že v danom prípade išlo o exekúciu navrhovanú na podklade exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Dovtedajšia aplikačná prax ukázala, že bolo problematickým v 15-dňovej lehote posúdiť všetky aspekty exekúcie, ktorá mala prebiehať na podklade rozhodcovského rozsudku. To následne viedlo zákonodarcu k tomu, že s účinnosťou od 01.06.2010 došlo zákonom č. 144/2010 Z.z. k novelizácii § 44 ods. 2 Exekučného poriadku tak, že

lehota 15 dní neplatila ak exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok. Exekučný súd je povinný aj bez návrhu (ex offa) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. V danom prípade bol exekučným titulom práve rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 14452/10, teda lehota 15 dní na vydanie poverenia sa na daný prípad nevstahovala. Súd taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že v období podania návrhu na vykonanie exekúcie bolo na exekučný súd podaných nespočetné množstvo návrhov na vykonanie exekúcie (máj 2011 - 708, jún 2011 - 1194, júl 2011 - 922, august 2011 - 667, september 2011 - 748), preto ani nebolo v objektívnych možnostiach exekučného súdu, tieto vydávať v stanovených lehotách. V danom smere súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí I. ÚS 16/02 konštatoval, že pri posúdení toho, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, Ústavný súd Slovenskej republiky síce prihliada na lehoty, ktoré sú uvedené v Ústave Slovenskej republiky alebo v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy nemožno preto vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách.

V danom prípade súd nemal preukázaný nielen nesprávny úradný postup v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ale nemal preukázané splnenie ani jednej z ďalších dvoch podmienok vyžadovaných na vznik zodpovednosti odporkyne za navrhovateľom tvrdené ujmy. Za škodu, pri vzniku ktorej sa nahrádza skutočná škoda a ušlý zisk, nemožno podľa názoru súdu považovať iba subjektívne vyčíslené a ničím neobjektivizované paušálne náklady navrhovateľa, pričom navrhovateľ nijako bližšie nepreukázal a nevysvetlil ako paušálne náklady súvisia s tvrdeným nesprávnym úradným postupom súdu, keď exekútor bol v konečnom dôsledku poverený vykonaním exekúcie, ktorá v súčasnej dobe pravdepodobne voči povinnému stále prebieha (zo spisu nevyplýva, že by bola ku dňu rozhodnutia súdu ukončená niektorým zo zákonných spôsobov). Medzi nesprávnym úradným postupom a škodou musí existovať príčinná súvislosť, teda vzťah príčiny a následku, pričom je podľa názoru súdu logické, že určité administratívne náklady na správu pohľadávky mal navrhovateľ nezávisle od toho, kedy exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora.

Taktiež vo vzťahu k požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy navrhovateľ nijako nepreukázal žiaden nepriaznivý dopad (ujmu) na jeho právne postavenie ako veriteľa pohľadávky voči povinnej v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu. V návrhu síce poukázal na určité riziká vo vzťahu k povinnému (riziko zákona povinného, jeho insolvenca, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a pod.), no nijako netvrdil ani nedokázal, že k takémuto následku skutočne aj došlo v dôsledku postupu exekučného súdu.

Keďže, na základe vyššie uvedeného, nárok navrhovateľa bol nedôvodný už z hľadiska jeho právneho základu, nakoľko súd nezistil nesprávny úradný postup v postupe exekučného súdu, súd návrh navrhovateľa zamietol ako nedôvodný v celom rozsahu.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že odporkyni trovy konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Žiar nad Hronom na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k nasledovným vadám (§221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku):

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- bol odvolacím súdom schválený zmier.

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.